Р Е Ш Е Н И Е
№ 43795

гр. София, 08.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4484** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.211 от ЗМВР. Образувано е по жалба на Б. И. И. срещу Заповед №513з-2808/10.03.2026г., издадена от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година на държавен служител в СДВР“.

По съображения за незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяна на заповедта. Намира, че е издадена при неспазване на императивната норма на чл.210, ал.1 от ЗМВР - не е налице посочване на доказателства за извършеното нарушение, както и при какви обстоятелства е извършено. Всички фактически основания касаят и се отнасят към вменено виновно нарушение на ЗДвП, като в заповедта не се съдържат никакви фактически установявания, които да обосноват съставомерност на това деяние като нарушение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. ДНО е следвало да посочи и фактическите основания довели до извод за това, че поведението на служителя е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. Не се сочат доказателства, че вмененото нарушение на ЗДвП е станало достояние на граждани и на други полицейски служители, което да е уронило престижа на МВР или да е потенциално уронващо престижа на МВР. Не е посочено времето и обстоятелствата, при които е извършено вмененото на И. дисциплинарно нарушение. Посочено е само нарушението, което ДНО е счел, че попада в рамките на бланкетната норма на чл. 28, б. „а“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители. Дисциплинарно наказващият орган е взел своето решение без да анализира всички факти и обстоятелства, както поотделно, така и в своята съвкупност. Водачът на другия автомобил очевидно е нарушил разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от

ЗДвП, шофирал е без свидетелство за правоуправление и след употреба на наркотици, но това не е взето предвид при обсъждане на вината на наказания служител. Не е изследвана скоростта на другия участник в процесното ПТП, не е изследвано наличието на спирачен път.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят чрез адвокат С. поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира заплатените разноски в производството по представен списък. Представя писмена защита.

Ответникът, чрез своя процесуален представител юрк. С. намира жалбата за неоснователна и моли заповедта да бъде потвърдена по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената Заповед №513з-2808/10.03.2026г., издадена от Директора на СДВР - МВР, на Б. И. И. – държавен служител в СДВР е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“.

Дисциплинарното производство е образувано във връзка с писмо от 04.12.2025г. на началника на 03 РУ – СДВР, с което са докладвани материалите от извършена проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР по предварителни данни, съдържащи се в докладна записка за извършено нарушение от мл. инспектор Б. И. И. – ст. полицай в група „Охрана на обществения ред“ в сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУ – СДВР, за това, че:

На 05.09.2025г., около 00,35ч. при изпълнение на служебните му задължения, свързани с охрана на международна футболна среща между Б. и Испания се е движел със служебен автомобил “Ш. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]и при преминаване на кръстовището с [улица]на забраняващ сигнал на светофарната уредба и с включен светлинен и звуков сигнал, служебният автомобил е реализирал пътнотранспортно произшествие (ПТП) с лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Пострадали лица няма, служебният автомобил е придвижен на собствен ход до 03 РУ.

Прието е, че са налице данни за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР „неспазване на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ (нарушение на разпоредбата на т.28 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР„Държавният служител, независимо от заеманата длъжност по време на изпълнение на служебните си задължения или извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: а) на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република Б.“. Деянието е прието за съставомерно по чл.200, ал.1, т.12 от ЗМВР „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година. Изготвена е Справка рег. № 227р-28937/28.10.2025г., в която е установена изцяло фактическата обстановка. Уточнено е, че видно от съставените документи от пристигналия екип на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, при възникналото по вина на полицейския служител ПТП няма пострадали лица, но са нанесени материални щети по служебния автомобил.

За нарушение на разпоредбите на чл.92, ал.1 от ЗДвП: „Водачът на МПС със специален режим на движение може: 1. да премине при забраняващ сигнал на светофара или да преминава без да

спира, при наличие на пътен знак, който изисква това, но само след като намали скоростта достатъчно, за да извърши това безопасно; 2. да надвишава разрешената максимална скорост на движение дотолкова, доколкото няма да застраши нечии живот или имущество“ и ал.2: „Разпоредбите на ал.1 не освобождават водачите на МПС със специален режим на движение, както и водачите на съпровожданите от тях автомобили от задължението да управляват по безопасен начин“, на служителя е съставен АУАН и издадено НП.

В хода на проверката е установено наличието на незаличено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година на И., наложено със заповед от 22.07.2025г. на Началника на 03 РУ – СДВР, поради което е преценено, че за нарушение на служебната дисциплина по чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.12 от ЗМВР, следва да бъде наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“, на основание чл.201, ал.1, т.1 от ЗМВР: „извършване на дисциплинарно нарушение в срока на наложено наказание „порицание“, за което нарушение е предвидено налагане на същото дисциплинарно наказание“, като компетентен да го наложи е Директорът на СДВР – чл.204, т.3 от ЗМВР, на който е изпратена преписката. Установено е по време на проверката също, че младши инспектор Б. И. И. е положил извънреден труд на 04.09.2025г. (събота) от 17,30ч. до приключване на мероприятието – охрана на обществения ред преди, по време и след приключване на футболна среща от европейските квалификации за световно първенство, като след края на посоченото мероприятие, около 00.20 ч. на 05.09.2025г. бил даден отбой и служителите били освободени да се приберат. Младши инспектор Б. И., заедно е колегите си А. Г., Б. И. и А. С. тръгнали към 03 РУ-СДВР със служебен автомобил „Ш. Р.” е рег. [рег.номер на МПС] , водач на автомобила бил Б. И.. До него, на предната дясна седалка бил Б. И., зад Б. И. седял А. С., а до последния - А. Г.. Движели се по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], с включен светлинен и звуков сигнал. Около 00,35 ч. на 05.09.2025 г. навлезли в кръстовището на [улица]и [улица]при забранителен червен сигнал на светофарната уредба. Водачът Б. И. не намалил достатъчно скоростта, поради което реализирал ПТП, въпреки че се опитал да спре. Ударил от дясната страна навлезлия в този момент в кръстовището по [улица]лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] и водач П. Я. М. при зелен сигнал на светофарната уредба. Вследствие на удара, лекият автомобил „Ш.“ се отклонил и се ударил в бордюр и стълб на светофарната уредба. При реализираното ПТП нямало пострадали лица, а само материални щети и по двата автомобила. Б. И., А. С. и А. Г. тръгнали към 03 РУ- СДВР, а Б. И., заедно с другия водач останали да чакат екип на ОПП-СДВР. След като пристигнали на място, служителите на О“ПП“-СДВР провели беседа с двамата водачи и констатирали, че ПТП-то е предизвикано от водача на служебния автомобил - младши инспектор Б. И. И.. Двамата водачи били тествани за употреба на алкохол и наркотични вещества, като пробите на Б. И. били отрицателни, а пробата за наркотични вещества на другия водач била положителна за употреба на кокаин. Освен това, служителите на О“ПП“-СДВР констатирали, че другият водач бил лишен от свидетелството си за правоуправление на МПС с административен акт, но за настъпилото ПТП няма вина. На Б. И. И. бил съставен АУАН серия GA № 4257856/05.09.2025г., въз основа на който по-късно било издадено НП № 25-4532-024499/25.09.2025 г., влязло в законна сила на 25.11.2025г.

Доказателствата, въз основа на които е установена горната фактическа обстановка са подробно описани в оспорената заповед и са приложени в административната преписка. Образувано било и досъдебно производство (ДП) №227 ЗМК 1518/2025г. по описа на 03 РУ - СДВР, пр. пр. №38470/2025г. по описа на СРП, по което също са извършени разпити на свидетели, включително и на служителите на отдел „ПП“ – СДВР, които пристигнали на мястото на инцидента. Снети са и

обяснения на служителя И., който твърди, че намалил скоростта и се огледал и в двете посоки, като не видял да идва отнякъде кола, но от лявата му страна неочаквано изкочил лекия автомобил „О. А.“ с висока скорост и той реализирал ПТП с него, въпреки че се опитал да спре. От съдържащият се в административнонаказателната преписка протокол за ПТП № 2025-1022-11593-1/ 05.09.2025 г. се установяват, както причинените щети на двата автомобила, така и фактическата обстановка на произшествието. Б. И. е посочил в декларация, че се е движил със скорост около 50 км/ч на четвърта предавка.

С протокол рег. № 513р-60279/12.06.2023г. и протокол рег. № 513р-132098/04.12.2025г. Б. И. И. е запознат с разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. По същество е неоснователна.

Заповедта е издадена в срока по чл.195, ал.1 от ЗМВР, вр. с чл. 196 от ЗМВР. Според цитираните разпоредби дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Чл. 207, ал.7 и сл. постановяват, за резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка – лист 69 от делото, която заедно с всички материали по производството се предоставя за запознаване на държавния служител – това се е случило на 16.01.2026г., дадена му е възможност с покана рег. № 513р-5338/15.01.2026г., освен запознаване със справката да даде и допълнителни писмени обяснения. Дисциплинарнонаказващият орган се е запознал със справката и изготвеното Становище рег. № 513р-6650/19.01.2026г. и е положил на 16.02.2026г. резолюция „Съгласен!“ на направеното от дисциплинарноразследващия орган предложение за налагане на наказание по чл.201, ал.1, т.1 от ЗМВР, за извършено нарушение по чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР, вр. с т.28 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

От съдържанието на заповедта, противно на твърденията в жалбата несъмнено се изяснява какво е деянието, представляващо дисциплинарно нарушение, кога, къде и от кой, при какви обстоятелства го е извършил, как е установено, въз основа на какви доказателства. Спазени са разпоредбите на чл.207, ал.3 ЗМВР - извършени са всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, като е проведено обективно, пълно и всестранно разследване. В резултат от него, безспорно се установява извършеното от Б. И. И. нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в нарушение на т.28 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР: „Държавният служител, независимо от заеманата длъжност по време на изпълнение на служебните си задължения или извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: а) на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република Б.“, като безспорно, с влязло в сила НП е установено извършено от служителя нарушение на чл.92, ал.1 от ЗДвП. Разпоредбата е категорична и не поставя условие нарушението на ЗДвП да е станало достояние

на граждани, а безспорно от данните, извършеното е станало достояние да други служители на СДВР – колеги на полицейския служител.

Относно липсата на вина, за която се твърди в дадените от служителя по време на дисциплинарното производство обяснения и в жалбата до съда, настоящият състав намира, че независимо от състоянието на другия шофьор (употребил кокаин и с отнето СУМПС), ПТП е реализирано от Б. И. при форма на вината „небрежност“, след като е навлязъл в кръстовището с включен светлинен и звуков сигнал на червен светофар, но с недостатъчно намалена скорост, за да може своевременно да спре и да избегне удара с правомерно навлезлия в кръстовището на зелен сигнал на светофарната уредба О. А.. Същото е приел и дисциплинарнонаказващият орган в заповедта, тъй като чл.92, ал.1 от ЗДвП разрешава на водач на МПС със специален режим на движение да премине при забраняващ сигнал на светофара или да преминава без да спира, при наличие на пътен знак, който изисква това, но само след като намали скоростта достатъчно, за да извърши това безопасно. В случая, преминаването през кръстовището е завършило с ПТП, при което не е имало пострадали от общо петте лица в автомобилите, но е имало щети и по двата автомобила, следователно движението при специален режим не е извършено безопасно. Без значение за вината на водача е обстоятелството, дали служебният автомобил е бил застрахован и дали застраховката покрива щетите. От представеното черно – бяло копие на месечен график на смените на служителите на III взвод не може да се прецени дали на следващият ден - 05.09.25г., след мача на 04.09. Б. И. И. е щял да бъде първа смяна, но от заповедта №227з-1249/02.09.2025г., която също е приложена е видно, че извънреден труд за мероприятието са положили общо 28 служители. В графика за А. С., А. С., Д. П., А. Е. Ф., които също са полагали извънреден труд вечерта, са направени същите отбелязвания, като за Б. И., т.е. той не е бил поставен в по-неблагоприятни условия на труд от колегите си.

Заповедта е издадена от компетентен орган и в предвидената форма, като са спазени специалните правила на дисциплинарното производство, предвидени в ЗМВР, обсъдени са обясненията и възраженията на наказаното лице, като са приети за неоснователни с изложени подробни мотиви, правилно е приложен и материалният закон. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна, за което се дължи присъждане на поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.5 от ГПК вр. с чл.24 от НЗПП в размер на 100 /сто/ евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Първо АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Б. И. И. срещу Заповед №513з-2808/10.03.2026г., издадена от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година на държавен служител в СДВР“.

ОСЪЖДА Б. И. И., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 10/ сто / евро.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: